

farligt Forslag med Hensyn til vor Stilling ligeoverfor Ulandet, og navnlig forsaavidt man tænker sig Undersaatter af dette Land at søge deres Brød i Ulandet. Jeg kan ikke troe, at virkelig dette Forslag skulde være saa farligt. Jeg kan ikke erkjende Nødvendigheden af de Conseqventer, man har knyttet til dette Forslag, der er fremgaaet af en Betragtning af det specielle Næringsforhold, hvorom der nu er Spørgsmaal. Men, ligesom jeg saaledes ikke kan erkjende Rigtigheden af alle disse Conseqventer, saaledes kan jeg heller ikke troe, at Forholdet i denne Henseende stiller sig lige, navnlig imellem de tydske og de danske Individer, hvorom her kan være Spørgsmaal. Jeg er ganske overbevist om, at en saadan Tilstrømning fra Danmark udad har ikke fundet Sted til noget Sted i Tydssland, som den, der finder Sted udenfra til Danmark, og at Forholdet saaledes ikke er lige og ikke kan være lige. Der er paaapeget Ganteler, som i andre Lande tages for at forebygge de Ulemper, der kunde knytte sig til de Forhold, hvorom der handles; saadanne Ganteler ere ikke tilstede med Hensyn til dette Land, og, naar saaledes Loven udkommer uden nogen Indskrænkning i Henseende til Tid, seer jeg ikke rettere, end at der dog ikke fremkommer Lighed, men at det Hele vil stille sig endnu meer ubundet her end i andre Lande. Man har sagt, at der er kun en Tjernerforretning, der handles om. Ja, en Tjerner, der forstaaer at barbære, kan naturligtvis barbære, ligesom den, der har de øvrige Færdigheder, som Loven omhandler, ogsaa forstaaer at udøve dem; men iøvrigt handles der dog rigtignok om at voldsigive sin Hals og sit Ansigt til Andres Knive, og jeg kan ikke nægte, at denne hele Virksomhed er af den Besskaffenhed, at jeg dog kunde ønske, at der var nogen Garantie igjennem Loven for, at, som Udvalget har udtalt sig i Præmisserne til sin Betænkning, ikke enhver nok saa udannet Person kan nedsatte sig som Barbeer, og at der kunde være nogen Control med de Individer, der maatte attraae saaledes at etablere sig. Udvalget har i første Henseende bragt i Forslag en Dueltighedsprøve, som det ærede Thing har skænket sit Bisfald. Forslagsstillerne have meent, at man ad en anden Vej kunde virke til det

samme Maal, nemlig forsaavidt man foreskriver en Indskrænkning i Henseende til Tid, hvad angaaer Udlændinge, der maatte attraae det omhandlede Borgerkab her i Landet, og, naar jeg maatte have Ret deri, at de mange Conseqventer, som ere knyttede til dette Forslag, ikke følge deraf, kan man vel heller ikke med Joie angribe det fra den Side. Det er erindret, at Forholdene ikke skulde stille sig eens i Kjøbenhavn og indenfor Kjøbenhavn, navnlig hvad det paaberaabte Punkt angaaer, og at saaledes Antagelsen af Vædringsforslaget vilde føre Følger med sig, som man ikke kunde billige i Henseende til den nye § 6, som er foreslaaet; men det vil da ialtsald kun medføre, at § 6 kunde modtage en Omredaction i Henseende til dette Punkt.

Ordføreren: Det var kun en Bemærkning, jeg vilde gjøre i Anledning af en Utring af den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgbreds (Ørsted), nemlig, at, naar jeg havde sagt, at omtrent $\frac{1}{3}$ af Barbeermesterne og Barbeersvendene vare Udlændinge, dette da ikke forholdt sig saaledes, men at de fleste nu vare danske, saavel Mesterne som Svendene. Jeg maa tilføje, at jeg har denne Oplysning fra en Barbeermester her i Byen; hvorvidt den forholder sig aldeles rigtig, tør jeg ikke paastaae. Ørsted: Det er vistnok en Feiltagelse; han har regnet alle dem, der ikke vare fødte i Danmark, for Udlændinge.)

Indenrigsministeren: Jeg skal blot gjentagende henlede Thingets Opmærksomhed paa, hvad jeg ansførte som min Hovedgrund, at Spørgsmaalet om de Ganteler, der retfærdigen kunne være at tage, stemmende med andre Landes Lovgivning, for at hindre flette Personer eller saadanne Personer blandt Haandværksvendene, som vilde falde Landet til Byrde, i at komme herind eller blive her, er under Forhandling imellem Justitsministeriet og Indenrigsministeriet, og at altsaa en særegen, altid, saavidt jeg skjønner, Spørgsmaal præjudicerende Bestemmelse ikke kan være paa sin Plads i en saadan ubetydelig Lov, som den nærværende.

Ordf: Naar den høitagtede Indenrigsminister i sit første Foredrag har fremhævet, at det foreliggende Vædringsforslag vilde med-